

362 d 23/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40244

Kl. 63 c, 43/10

Inż. mgr Józef Groch

Gdańsk, Polska

Jerzy Szałas

Sopot, Polska

Samonośna konstrukcja podwozia samochodowego

Patent trwa od dnia 26 lipca 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest samonośna konstrukcja podwozia samochodowego.

Dotychczasowe konstrukcje tego rodzaju posiadają wady, gdyż są pracochłonne w fabrykacji, zużywają stosunkowo duże ilości materiału, oraz — przy małych samochodach — nie zapewniają dostatecznej wygody kierowcy i pasażerom.

Samonośna konstrukcja podwozia samochodowego będąca przedmiotem wynalazku wad tych nie wykazuje. Składa się ona zasadniczo z trzech spawanych ze sobą jakby zbiorników z blachy, lub stanowi ją szkielet z rur połączonych cienką blachą, plastikiem. Zbiorniki te — przypominające wanielki — stanowią po spawaniu ustrój samonośny o wysokim momencie bezwładności przekroju poprzecznego, przez co cały układ odznacza się dużą wytrzymałością przy stosunkowo niewielkim zużyciu materiału i łatwości w fabrykacji.

Jednocześnie podwozie pozwala na bardzo dogodnie rozłożenie miejsc. Kierowca siedzi z przodu, w miejscu oznaczonym literą A, znajdującym się na osi wzdłużnej pojazdu, nikt nie zasłania mu pełnej widoczności z przodu i z boków, ani nie utrudnia swobody ruchów, natomiast dwóch pasażerów siedzi wygodnie za kierowcą w miejscach oznaczonych na fig. 1 literami B.

Powyższy rozkład miejsc, poza dobrym wyważeniem samochodu w czasie jazdy, pozwala także przy odpowiednim ułożeniu oparć na korzystanie z trzech miejsc leżących do spania, co jest niemożliwe do urzeczywistnienia w budowanych obecnie mniejszych samochodach 2, 3 i 4-osobowych.

Samonośna konstrukcja podwozia będąca przedmiotem wynalazku jest uwidoczniona na rysunku, gdzie fig. 1 przedstawia jej przekrój poziomy, fig. 2 — przekrój pionowy - wzdłużny,

a fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż osi kół przednich.

Powyższe podwozie składa się z konstrukcji środkowej 1, złożonej z dwóch identycznych połówek, ustawionych dnem na dół i bocznie spawanych ze sobą, części tylnej 2 podwozia przypominającej swym kształtem szeroki i płaski zbiornik i zawierającej silnik oraz posiadającej przypawane osłony 2a kół tylnych i z części przedniej 3 podwozia będącej jakby wysoką i wąską wanienką obróconą dnem do góry i przymocowaną do ścianki czołowej środkowej części 1. Część 3 jest ułożona poprzecznie do osi wzdłużnej całej konstrukcji i ma przypawane osłony 3a kół przednich. Część 3 zastępuje os kół przednich, z których każde osobno jest zawieszone na amortyzatorach przymocowanych do wsporników 3b, będących występnymi części przedniej 3 podwozia.

Zastrzeżenia patentowe

1. Samonośna konstrukcja podwozia samochodowego, znamienna tym, że składa się z części środkowej (1) w postaci zbiornika (wanienki), skierowanego dnem na dół i otwartego u góry, do którego tylnej ścianki przymocowany jest, najlepiej przez spawanie, szeroki i bardziej płaski zbiornik (2)

zawierający silnik, natomiast część przednią (3) samonośnej konstrukcji stanowi wąski i wyższy zbiornik (wanienkę) obrócony dnem do góry i przymocowany, najlepiej przez spawanie, do czołowej części zbiornika środkowego (1), przy czym os wzdłużna części (3) leży poprzecznie do osi wzdłużnej całości konstrukcji podwozia.

2. Samonośna konstrukcja podwozia według zastrz. 1, znamienna tym, że część tylna (2) posiada osłony (2a) dla kół tylnych, a część przednia (3) posiada osłony dla kół przednich (3a), oraz występy (3b), do których przymocowane są amortyzatory, będące zawieszeniem kół przednich, nie posiadających własnej wspólnej osi, gdyż jest ona zastąpiona przez część przednią (3) podwozia.

3. Samonośna konstrukcja podwozia według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że na przodzie części środkowej (1) posiada tylko jedno siedzenie (A), wyłącznie dla kierowcy, położone na osi wzdłużnej podwozia, a miejsca dla pasażerów znajdują się w tyle części środkowej (1) na całej szerokości podwozia.

Inż. mgr Józef Groch

Jerzy Szałas

